

3. Päivä (Perjantai)

Aamupäiväksi lähdimme taas kääntämään ihmisten päitä kaupungille Mari-mekon paidoissamme. Tarkoitus oli myös shoppailla, mutta osuimme aivan liian kalliille kadulle, jossa oli vain Chanelin, Mercedes Benzin ynnä muiden hintatasoltaan "hieman" liian korkeiden liikkeiden ovia. Niinpä tyydyimme ihastelemaan näyteikkunoita, joissa oli mm. toinen toistaan upeampia korkokenkiä. Ostoskasselimme kertyi lähinnä postikortteja.

Liisa ja Klaas jäivät kaupungille, kun me hikit ja "turhamaiset" tytöt, Arja, Joanna ja minä, lähdimme vaatteiden vaihtoon villalle. Edessä oli nimittäin matka Diedersdorfin linnaan maaseudulle, Berliinin ulkopuolelle. Meillä oli pieniä vaikeuksia löytää bussikuljetuksen kokoontumispaikalle ja taksimmein juuttui ruuhkaan, mutta ehdimme lopulta. Bussissa, matkalla linnaan, aloimme Joanna kanssa kirjoittaa tekstiviestejä kotiin. Siitä seurasi tunteiden kuohu ja muutama kaihon ja onnen kyynel kihosi silmään, kun ajatteli kotona olevia lähimmäisiä ja samalla olo oli niin onnellinen täällä Berliinissä.

Maisemat vaihtuivat Berliinin korkeista rakennuksista vihreän seesteiseksi maaseuduksi ja ohitimme mm. pienen järven kokoisen parsaviljelmän. Diedersdorfin linnaan saavuttuamme huomasimme, että pidot pidettäisiinkin linnan pihalla olevassa ladossa. Mutta ei se mitään, tärkeintä oli, että paikasta löytyisi tanssilattia;) Kyllähän se löytyi, mutta ladon sisällä oli niin kuuma, että siirryimme heti ulos terassille ja tanssilattian virkaa toimitti suuri nurmikko ladon takapihalla. Ja hyvin se toimikin! Lisävauhtia antoi nurmikon pieni alamäki. Me suorastaan riehaannuimme siellä peltojen keskellä, raikkaassa ulkoilmassa, ilta-auringon laskeissa. Muutamat meistä "katosivat" hetkiksi romanttiselle maaseutukävelylle hyvässä seurassa.

Illan kuluessa ladon sisällä, tanssilattialla me suomalaiset aloitimme zorbaksen ja siinä sitä sitten mentiin kahdessa letkassa niin, että vuorotellen letkat törmäsivät toisiinsa. Hulvatonta! Energisimmät (lue: Arja, Joanna, Klaas ja kumppanit) vielä jatkoivat täysillä, kun Liisa ja minä suuntasimme kohti bussia, joka veisi meidät nukkumaan. Bussimatkakin oli unohtumaton...

4. Päivä (Lauantai)

Matkamme toiseksi viimeisen päivän (nyyh...) aloitti jokiristeily Berliinin halki virtaavalla Spree-joella. Sinne saavuimme poikkeuksellisesti hyvissä ajoin, kaikista edellisistä happeningeistä olimme aina myöhästyneet. On helpointa laittaa myös

Ylhäällä: Kerrankin pieninä! Christian ja Carsten Tanskasta tyttöjen kanssa.

Keskellä: Paul Hollannista, Liisa, Bill "Ville" Atlantasta, Miia, Rikard, Arja ja Joanna.

Alhaalla: Kämppekaverit Rikard Tukholmasta ja Anna Malmöstä, Liisa, Klaas, Joanna, Arja ja Miia valmiina juhliin.